

CZU :341.41/.46(44):343.33

DOI 10.5281/zenodo.5653465

LEGIUNEA STRĂINĂ DIN FRANȚA. ANALIZA PRIN PRISMA ACTIVITĂȚII DE MERCENARIAT

Alexandru PARENIUC,
doctor în drept, conferențiar universitar

Vasili BEDA,
doctorand

Studiul reprezintă o prezentare generală a activității unei din cele mai controversate subdiviziuni militare – Legiunea Străină Franceză (Légion étrangère), cunoscute pe larg ca una din cele mai efective unități militare din lume pe de o parte și, totodată, ca un detașament militar care funcționează în baza principiilor activității de mercenariat, fiind compus în marea majoritate din cetățenii străini cu un trecut lipsit de transparență.

În prezenta lucrare sunt redate aspecte istorice ale apariției și dezvoltării Legiunii și conceptul de activitatea acesteia în perioada contemporană.

Totodată, cercetarea efectuată ne-a permis să constatăm că tempoul dezvoltării mercenariatului în lumea contemporană deseori oferă acestui fenomen posibilități de obținere a unor forme de legalizare, fapt ce este demonstrat prin nivelul înalt de solicitare a angajării în această unitate militară de către recruții din toată lumea.

Cuvinte cheie: mercenar, legiune străină, activitatea mercenarilor, drept internațional, securitatea națională, reglementarea juridică, conflict armat, operațiunea militară.

THE FRENCH FOREIGN LEGION. THE ANALYSIS THROUGH THE LENS OF THE MERCENARY ACTIVITY

Alexandru PARENIUC,
PhD, Associate Professor

Vasili BEDA,
PhD student

This study presents an overview of the activity of one of the most controversial military subdivision - the French Foreign Legion (Légion étrangère), widely known as one of the most effective military units in the world on the one hand and also as a military detachment operating on the principles of activity of mercenaries, being composed in the vast majority of foreign citizens with lacking transparency background.

The research presents historical aspects of the appearance and development of the Legion and the concept of its activity during the recent period.

At the same time, the investigation allowed us to find that the cadency of mercenaries activity development in the contemporary world, oftentimes offers opportunities to this phenomenon to obtain legal forms of existence, which is proven by the high level of demand for employment in this military unit by recruits from all over world.

Keywords: mercenary, foreign legion, mercenary activity, international law, national security, legal regulation, armed conflict, military operation.

Considerațiuni generale. Mercenariatul ca metodă de angajare a combatanților în forțele armate bazat pe recrutarea cetățenilor străini a fost cunoscut din cele mai vechi timpuri. Această activitate în cea mai mare măsură a fost răspândită în secolele XV-XVII în statele germane, Anglia, Spania, Franța, Polonia și alte țări din Europa de Vest. Cu toate acestea, astăzi această abordare a recrutării nu numai că nu și-a pierdut relevanța,

General remarks. Mercenary as a method of combatants employment into the armed forces based on the recruitment of foreign nationals has been known since ancient times. This activity was most widespread in the 15th and 17th centuries in the German states, England, Spain, France, Poland and other Western European countries. However, today this approach to recruitment not only remains a live issue, but due to the evolution

dar din cauza dezvoltării situații geopolitice obține un curs intensiv de dezvoltare. Mai multe țări au organizații dedicate recrutării și instruirii cetățenilor (străini, apatrizi) pentru a acționa de pe poziția formațiilor armate în întreaga lume.

În acest context un interes deosebit prezintă *Legiunea Străină din Franța* (*Légion étrangère*), care până în prezent provoacă discuții aprige în mediul specialiștilor din domeniul militar.

În ultima perioadă în spațiul informațional tot mai des se menționează companiile militare private, activitatea cărora deseori se compară cu atribuțiile exercitate de *Legiunea Străină*.

Analizând acest fenomen este necesar de specificat că dintre definiția enciclopedică a noțiunilor de „*mercenari*” și „*armata mercenară*” (adică *cetățenii străini recrutați de un stat în calitate de soldați*) nu poate fi pus un semn de egalitate [1]. Astfel apare o necesitate de a face o delimitare clară dintre aceste două noțiuni.

După cum se cunoaște, noțiunea expresă de „*mercenar*” este definită în art. 47 (2) al Protocolului Adițional nr. 1 din 10 iunie 1977 la convențiile de la Geneva din 12 august 1949 privind protecția victimelor conflictelor armate internaționale.

În acest act internațional prin termenul de mercenar se înțelege orice persoană:

- a) care este special recrutată în țara sau în străinătate pentru a lupta într-un conflict armat;
- b) care, în fapt, ia parte la ostilități;
- c) care ia parte la ostilități în special în vederea obținerii unui avantaj personal și căreia îi este efectiv promisă, de către o parte la conflict sau în numele ei, o remunerație superioară aceleia promise sau plătite combatanților având un grad și o funcție analoage în forțele armate ale acestei părți;
- d) care nu este nici resortisant al unei părți la conflict și nici rezident al teritoriului controlat de o parte la conflict;
- e) care nu este membru al forțelor armate ale unei părți la conflict;
- f) care nu a fost trimisă de către un stat, altul decât o parte la conflict, în misiune oficială ca membru al forțelor armate ale statului respectiv

of geopolitica situations gets an intensive course of development. A lot of countries have organizations dedicated to recruiting and training citizens (foreigners, stateless persons) to act from the position of armed formations around the world.

In this context, the **French Foreign Legion** (*Légion étrangère*) is of particular interest, which has so far provoked heated discussions among military specialists.

Recently, in the media space, private military companies are mentioned more and more often, and their activity is often compared with the attributions exercised by the French Foreign Legion.

During the analyzing this phenomenon it is necessary to specify that between the encyclopedic definition of the notions of “*mercenaries*” and “*mercenary army*” (i.e. foreign nationals recruited by a state as soldiers) no sign of equality can be placed [1]. Thus there is a need to make a clear delimitation between these two definitions.

As it is known, the express notion of “*mercenary*” was defined in art. 47 (2) of the Additional Protocol no. 1 of 10 June 1977 to the Geneva Conventions of 12 August 1949, relating to the Protection of Victims of International Armed Conflicts.

In this international act, a mercenary means any person who:

- is specially recruited locally or abroad in order to fight in an armed conflict;
- does, in fact, take a direct part in the hostilities;
- is motivated to take part in the hostilities essentially by the desire for private gain and, in fact, is promised, by or on behalf of a Party to the conflict, material compensation substantially in excess of that promised or paid to combatants of similar ranks and functions in the armed forces of that Party;
- is neither a national of a Party to the conflict nor a resident of territory controlled by a Party to the conflict;
- is not a member of the armed forces of a Party to the conflict;
- has not been sent by a State which is not

[2].

Astfel, după cum vedem, în definiția redată în textul Convenției noțiunea de „*armata mercenară*” este omisă.

Partea comună a celor două noțiuni constă în abordarea științifică insuficientă și inadecvată a formelor de mercenariat întâlnite în practică. Totodată, acest aspect este unul firesc, dat fiind faptul că normele juridice întotdeauna au fost implementate cu o anumită întârziere față de situații practice. În această ordine de idei încercările de a formula o definiție complexă și exhaustivă a mercenariatului de pe pozițiile dreptului internațional a priori sunt sortite eșecului. Viața reală întotdeauna depășește dezvoltarea câmpului normativ.

În aceste condiții tot mai interesantă devine funcționarea unei astfel de formațiuni militare ca Legiunea Străină Franceză, care include în sine punctele a), b), c), d) ale Convenției menționate mai sus, însă nu întrunește punctele e) și f), în așa mod încadrându-se parțial în zona reglementării juridice a mercenariatului.

Reieșind din aceste considerente, subdiviziunea respectivă poate fi tratată ca „*armata mercenară*”, făcând parte din trupele terestre ale Ministerului Apărării francez pe de o parte, totodată fiindu-i proprii elementele unei companii militare private, bazate pe activitatea mercenarilor.

Scurt istoric. Legiunea Străină a Franței s-a format la 9 martie 1831 prin decret al regelui francez Ludovic Filip I de Orleans, care, în procesul rezolvării problemelor legate inclusiv de completarea trezoreriei statului, a trimis pentru cucerirea teritoriilor nord-africane bogate, soldați mercenari. Concomitent a fost luată în calcul și experiența acumulată de legiunile Imperiului Roman. Era nevoie de o armată, formată în principal din profesioniști, care să poată îndeplini sarcini nu numai în străinătate, ci și în interiorul țării. Soldații voluntari au fost recrutați în Italia, Spania, Elveția, Polonia, precum și în alte țări europene. Ofițerii erau doar din așa-numita armată mare a lui Napoleon.

Pe parcursul istoriei unitățile Legiunii Străine au fost staționate în Algeria, dar după războiul din 1954-1962, numărul lor a scăzut. Unele sub-

a Party to the conflict on official duty as a member of its armed forces [2].

Thus, as we see, in the definition given in the text of the Convention the notion of “*mercenary army*” is omitted.

The common part of those two notions represents the insufficient and inadequate scientific approach to the forms of mercenary encountered in practice. At the same time, this aspect is a natural one, given the fact that legal norms have always been implemented with a certain delay compared to practical situations. In this sense, attempts to formulate a complex and exhaustive definition of mercenaries from the positions of international law a priori are foredoomed to failure. Real life always goes beyond the development of the normative field.

Under these conditions, the operability of such military formation as the French Foreign Legion becomes more and more interesting, including in its functions points a), b), c), d) of the above-mentioned Convention, but does not meet points e) and f). Thuswise the Legion partially incorporates within the area of legal regulation of mercenary activities.

Based on these considerations, the subdivision can be treated as a “*mercenary army*”, being part of the ground troops of the French Ministry of Defense on the one hand, while owning the elements of a private military company, based on the activity of mercenaries.

Short historiography. The French Foreign Legion was established on March 9, 1831 by decree of French King Louis-Philippe I of Orleans, who, in the process of resolving problems including the completion of the state treasury, sent mercenary soldiers to conquer prolific North African territories. At the same time, the experience gained by the legions of the Roman Empire was taken into account. There was a need for an army, composed mainly of professionals, that could perform missions not only abroad but also inside the country. Volunteer soldiers have been recruited in Italy, Spain, Switzerland, Poland, as well as in other European countries. The officers were only from so-called Napoleon’s great army.

diviziuni au fost mutate în Franța, altele au ajuns ca parte a forțelor terestre în teritoriile de peste mări și în țările cu care au fost încheiate acorduri militare corespunzătoare. Mercenarii au fost cei mai activi la mijlocul secolului al XIX-lea, apărând interesele Franței în Orientul Mijlociu și Mexic. Pentru singura dată din istoria existenței lor, ei s-au opus trupelor rusești în războiul din Crimeea de partea Turciei (1853-1856) pentru dominație în Orientul Mijlociu. Blocada de la Sevastopol a durat aproximativ un an, legionarii au fost învinși și au suferit mari pierderi.

Unitățile Legiunii au luptat, de asemenea, împotriva fasciștilor germani și italieni din Franța, Norvegia și Africa în timpul celui de-al Doilea Război Mondial (1939-1945). Au luptat și împotriva mișcărilor de eliberare națională din Indochina (1945-1950), Madagascar (1947 -1950), Tunisia (1952-1954), Maroc (1953-1956) și Ciad (1969-1970).

După războiul din Liban (1982-1983) Legiunea a suferit o ușoară reorganizare. Unele dintre subdiviziunile sale au fost reorientate pentru a efectua operațiuni ca parte a forțelor de apărare civilă.

În septembrie 1990, un număr semnificativ de legionari au fost trimiși în regiunea Golfului Persic pentru a participa la o acțiune militară la scară largă împotriva regimului lui Saddam Hussein.

Personalul unităților regimentelor de infanterie din perioada 1992-1996 a îndeplinit ocazional misiuni militare în Bosnia.

În prezent, unități ale Legiunii Străine participă pe bază de rotație la operațiuni în Liban (forțele temporare ale ONU) și în zona Sahara-Sahel din Africa (Operațiunea Barkhan).

Evenimentele „primăverii arabe” au demonstrat că soldații mercenari sunt din nou solicitați să apere interesele politice și economice ale Franței. După cum s-a raportat în presa occidentală, Legiunea neoficial a luat parte la ostilitățile din Siria [3].

Reglementarea juridică și funcționarea Legiunii în prezent. Legiunea străină, ca componentă a armatei franceze, este subordonată șefului

Throughout history, the units of the Foreign Legion were stationed in Algeria, but after the war of 1954-1962, their number decreased. Some subdivisions were relocated to France, others arrived as part of the ground forces in the overseas territories and in the countries with which appropriate military treaties were concluded. Mercenaries were most active in the mid-nineteenth century, defending France's interests in the Middle East and Mexico. For the only time in the history of their existence, they have fought against Russian troops in the Crimean War on the side of Turkey (1853-1856) for domination in the Middle East. The blockade of Sevastopol lasted about a year, the legionaries were defeated and suffered heavy losses.

Legion units also fought against German and Italian fascists in France, Norway and Africa during World War II (1939-1945). They also fought against the national liberation movements in Indochina (1945-1950), Madagascar (1947-1950), Tunisia (1952-1954), Morocco (1953-1956) and Chad (1969-1970).

After the war in Lebanon (1982-1983) the Legion underwent a slight reorganization. Some of its subdivisions have been reoriented to conduct operations as part of the civil defense forces.

In September 1990, a significant number of legionnaires were sent to the Persian Gulf region to take part in a large-scale military action against Saddam Hussein's regime.

The personnel of the infantry regiment units from 1992-1996 occasionally carried out military missions in Bosnia.

Currently, units of the Foreign Legion participate on a rotating basis in operations in Lebanon (UN temporary forces) and in the Sahara-Sahel area of Africa (Operation Barkhan).

The events of the "Arab Spring" showed that mercenary soldiers were once again called upon to defend France's political and economic interests. As reported in the Western press, the Legion unofficially took part in the hostilities in Syria [3].

Legal regulation and functioning of the Legion at present

statului major al forțelor terestre (comandant). Activitățile acestei formațiuni sunt reglementate de legile statului, de decretul guvernamental, de ordinele ministrului apărării, precum și de tratatele și acordurile internaționale.

Principalul document care reglementează serviciul în cadrul Legiunii Străine este Hotărârea Guvernului francez nr. 956 „cu privire la soldații legiunii străine” din 12 septembrie 2008 [4].

„Regulamentul Legiunii Străine” intrat în vigoare prin ordinul Ministrului Apărării din 2001 stipulează că această formațiune a trupelor terestre constă din comandă, unități de luptă, unități de asigurare ingineră și unități de instruire (pe lângă comandament, nouă regimente și un batalion separat cu un număr total de efectiv de aproximativ 7700 de personal militar, dintre care aproximativ 300 sunt ofițeri).

Principalele sarcini ale Legiunii sunt:

- demonstrarea prezenței militare a Franței în teritoriile de peste mări și străine;
- participarea la operațiuni în teatre de acțiuni militare în cadrul grupărilor naționale (de coaliție) de trupe (forțe);
- desfășurarea unor evenimente (acțiuni) speciale care necesită implicare ascunsă în aceste acțiuni ale armatei franceze.

Unitățile de luptă și unitățile de sprijin pentru luptă includ o semi-brigadă (regiment) - denumirea istorică „semi-brigadă” a fost păstrată în memoria participării sale la al Doilea Război Mondial, o cavalerie blindată, infanterie motorizată, regiment aerian și două regimente de inginerie, precum și unități dislocate pe teritoriile din străinătate (regiment de infanterie separat și un batalion de infanterie separat).

Utilizarea militară a Legiunii Străine este responsabilă de sediul forțelor terestre franceze. Unitățile de luptă din cadrul regimentelor sunt dislocate pe propriul teritoriu, fiind amplasate la sudul Franței, în preajma orașelor Aubagne, Orange, Nîmes, fapt ce face posibilă reducerea timpului de transportare a forțelor pe calea aerului sau maritimă către regiunile din Orientul Mijlociu și Africa.

Comandamentul Legiunii este situat în

The foreign legion, as part of the French army, is subordinate to the chief of staff of the ground forces (commander). The activities of this military formation are regulated by state laws, government decrees, orders of the Minister of Defense, as well as international treaties and agreements.

The main document that regulates the service within the French Foreign Legion is the *Decision of the French Government no. 956 “on the soldiers of the foreign legion” of September 12, 2008* [4].

The “Regulation of the Foreign Legion” (became *res judicata* by order of the Minister of Defense in 2001) stipulates that this formation of ground troops consists of command, combat units, engineering insurance units and training units (in addition to command, nine regiments and a separate battalion with a total number of troops of about 7700 military personnel, of which about 300 are officers).

The main combat missions of the Legion are:

- demonstration of France’s military presence in overseas and foreign territories;
- participation in operations in theaters of military action within national (coalition) groups of troops (forces);
- the development of special events (actions) that require hidden involvement in these actions of the French army.

Combat units and combat support units include a semi-brigade (regiment) - the historical name “semi-brigade” has been preserved in memory of its participation in World War II, an armored cavalry, motorized infantry, air regiment and two engineering regiments, as well as units deployed in foreign territories (separate infantry regiment and a separate infantry battalion).

The military use of the Foreign Legion is responsible for the headquarters of the French ground forces. The regimental combat units are deployed on their own territory, being located in the south of France, near the cities of Aubagne, Orange, Nîmes, which makes possible to reduce the time of forces transporting by air or sea to the

Aubagne (o suburbie a orașului Marsilia), fiind preocupat de recrutarea și instruirea legionarilor. Funcțiile sale includ, de asemenea, asigurarea securității interne atât pe teritoriul țării, cât și în străinătate, menținându-și tradițiile [5].

Principiul completării Legiunii Străine cu noi recruți nu s-a schimbat practic de-a lungul anilor. Se încadrează voluntari care posedă cetățenia diferitelor țări, au diferite naționalități, religii, care sunt gata să servească un alt stat. În zilele noastre, Legiunea Străină Franceză este completată preponderent de imigranți din Marea Britanie, Italia, Portugalia, Israel și țările din Europa de Est. Sunt în rândurile acestei unități inclusiv și concetățenii noștri [6].

Decizia finală privind înrolarea are loc în Franța, unde există 17 centre de recrutare, situate prioritar în orașele mari, precum Toulouse, Nimes, Lyon. De regulă, asistență candidaților (la obținerea vizei, achiziționarea biletelor etc.) la această etapă nu se oferă.

În Legiunea Străină se acceptă bărbați cu vârsta sub 40 de ani, apți din punct de vedere medical pentru exercitarea serviciului militar. De asemenea, pot fi înrolați inclusiv minorii, dar numai cu permisiunea specială a părinților sau tutorilor legali. Cunoașterea limbii franceze este opțională. De regulă, la punctele de recrutare anual se adresează până la 14 mii de străini, dintre care sunt selectați ca candidați mai puțin de jumătate (până la 6 mii). Înrolarea în serviciu are loc după susținerea numeroaselor teste psihologice și examinărilor fizice, în funcție de rezultatele cărora este selectat ca recrut doar fiecare al zecelea candidat.

Salariul legionarilor este egal cu salariile de bază ale armatei franceze, iar mărimea sa depinde de gradele militare și de vechime în serviciu. Se aplică și indemnizații, al căror coeficient este determinat de locația unității (teritoriul național, departamentul din străinătate, o altă țară), condițiile climaterice, intensitatea activităților de luptă și o serie de alți factori.

Un legionar de rând are un salariu de bază de 1.280 de euro pe lună (conform funcției și gradului militar), fără a lua în considerare

Middle East and Africa.

The Legion's command is located in Aubagne (a suburb of Marseille), and is concerned with recruiting and training legionnaires. Its functions also include ensuring internal security both within the country and abroad, while maintaining its traditions [5].

The principle of making up of the Foreign Legion's staff with new recruits has practically not changed over the years. There are recruited volunteers who have the citizenship of different countries, have different nationalities, religions, who are ready to serve another state. Nowadays, the French Foreign Legion is mainly made up of immigrants from Great Britain, Italy, Portugal, Israel and Eastern European countries. Our fellow citizens are also in the ranks of this unit [6].

The final decision on enrollment takes place in France, where there are 17 recruitment centers, located primarily in large cities such as Toulouse, Nimes, Lyon. As a rule, assistance to candidates (obtaining a visa, purchasing tickets, etc.) at this stage is not offered.

The Foreign Legion accepts men under the age of 40, medically fit for military service. Minors may also be enrolled, but only with the special permission of their parents or legal conservators. Knowledge of French is optional. As a rule, up to 14,000 foreigners address the recruitment points annually, of which less than half (up to 6,000) are selected as candidates. Enrollment in the service takes place after taking numerous psychological tests and physical examinations, depending on the results of which only every tenth candidate is selected as a recruit.

The salary of the legionaries is equal to the basic salaries of the French army, and its size depends on the military ranks and seniority in service. Allowances are also applied, the coefficient of which is determined by the location of the unit (national territory, foreign department, another country), climatic conditions, intensity of combat activities and a number of other factors.

An ordinary legionnaire has a basic salary of 1,280 euros per month (according to military function and rank), without taking into account

indemnizațiile pentru condiții speciale de serviciu: rezolvarea problemelor asociate cu un risc pentru viață, salturi cu parașută și altele. Salariul ofițerilor constituie cel puțin 3 000 de euro. Pentru a proteja datele cu caracter personal, banii sunt plătiți legionarilor în numerar, în timp ce restului armatei salariul este transferat pe carduri bancare.

Concluzii. Deseori trupele Legiunii Străine sunt implicate în reglarea conflictelor internaționale. Totodată, nu toate misiunile sunt desfășurate în focare de criză militară. Uneori sunt efectuate și operațiuni relativ pașnice, cum ar fi lupta cu contrabandiștii din Guyana, contracararea migrației ilegale în Mayotte, paza bazei militare din Noua Caledonie. Toate aceste teritorii aparțin Franței, unde aceasta își menține influența și încearcă să prevină jefuirea resurselor utile.

Referindu-ne la riscuri care pot fi generate de înrolarea cetățenilor în rândurile Legiunii, constatăm că acestea nu se deosebesc de riscurile generale existente în domeniul activității mercenarilor.

Astfel, foștii mercenari din cadrul Legiunii, având aptitudini și experiența militară acumulată pe parcursul misiunilor de război, sunt predispuși către căutarea altor focare de conflicte militare unde și-ar putea aplica abilitățile obținute în teatrele de operațiuni militare. La fel, nu putem exclude și eventuală predispunerea foștilor mercenari către activitatea criminală în cadrul grupărilor infracționale organizate.

În altă ordine de idei, la fel ca și membrii companiilor militare private, foștii legionari se expun unor riscuri de a fi atrași și utilizați de către recrutorii organizațiilor teroriste internaționale ca luptători teroriști străini (*foreign terrorist fighters*) sau de către liderii grupărilor naționalist-extremiste.

În aceste condiții se atestă prezența unor riscuri reale de „recalificare” a fostului mercenar în actualul terorist cu viziuni distructive și tendințe de a câștiga venituri din participare la activități teroriste [7].

allowances for special conditions of service: solving missions associated with a risk to life, parachute jumps and others. The salary of officers shall be at least EUR 3 000. To protect personal data, the money is paid to the legionaries in cash, while the rest of the army’s salary is transferred to bank cards.

Conclusions. Foreign Legion troops are often involved in settling international conflicts. At the same time, not all missions are carried out in outbreaks of military crisis. Sometimes relatively peaceful operations are also carried out, such as the fight against smugglers from Guyana, countering illegal migration to Mayotte, guarding the military base in New Caledonia. All these territories belong to France, where it maintains its influence and tries to prevent the plunder of useful resources.

Referring to the risks that can be generated by the enrollment of citizens in the Legion, we find that they do not differ from the general risks in the field of mercenary activity.

Thus, the former mercenaries of the Legion, having skills and military experience gained during war missions, are prone to seek other *flashpoint areas* where they could apply their skills trained in theaters of military operations. Likewise, we cannot exclude the possible predisposition of former mercenaries to criminal activity within organized criminal groups.

In other words, like members of private military companies, former legionaries run the risk of being lured and used by recruiters of international terrorist organizations as foreign terrorist fighters or by leaders of nationalist-extremist groups.

Under these conditions, there is a real risk of “retraining” the former mercenary in the current terrorist with destructive visions and tendencies to earn income from participation in terrorist activities [7].

Referințe bibliografice

Bibliographical references

1. Энциклопедический словарь Брокгауза и Эфрона.
2. A. Pareniuc, V. Beda. Reglementarea activității mercenarilor din perspectiva aspectelor de drept internațional. În: Revista științifico-practică „Legea și viață”, ianuarie-februarie 2021, p. 36-37, ISSN 1810-309X.
3. <https://ru.armeniasputnik.am/20180428/makron-uhvatilsya-na-inostrannyj-legion-a-esli-vdrug-mir-v-sirii-11741453.html>
4. <https://www.legifrance.gouv.fr/loda/id/JORFTEXT000019477797/> - Décret n° 2008-956 du 12 septembre 2008 relatif aux militaires servant à titre étranger, Dernière mise à jour des données de ce texte : 02 novembre 2020.
5. http://factmil.com/publ/strana/francija/inostrannyj_legion_francii_2020/33-1-0-1792 - В. Нестёркин, Иностраный легион Франции.
6. <https://point.md/ru/novosti/obschestvo/vykhodets-iz-moldovy-sluzhit-vo-frantsuzskom-legione/> - Выходец из Молдовы служит во французском легионе
7. A. Pareniuc, V. Beda. Activitatea mercenarilor ca generator de riscuri pentru securitatea națională a Republicii Moldova. În: Analele științifice ale Academiei Ștefan cel Mare” a MAI al Republicii Moldova, Științe juridice// Legal Sciences, nr. 12/ 2020, p. 120, ISSN 1857-0976.

Despre autori:

Alexandru PARENIUC,
doctor în drept, conferențiar universitar,
șef adjunct al Direcției studii și management
al calității a Academiei „Ștefan cel Mare”
a MAI al Republicii Moldova,
e-mail: alexandru.parenuc@mai.gov.md

Vasili BEDA,
doctorand,
Academia „Ștefan cel Mare” a MAI
al Republicii Moldova,
e-mail: vasili.beda@gmail.com

About authors:

Alexandru PARENIUC,
PhD, associate professor,
Deputy Head of the Studies and Quality
Management Department of the Academy “Ștefan
cel Mare” of the MIA of the Republic of Moldova,
e-mail: alexandru.parenuc@mai.gov.md

Vasili BEDA,
PhD student,
Academy “Ștefan cel Mare” of the MIA
of the Republic of Moldova
e-mail: vasili.beda@gmail.com